

Στις **30**
Ιανουαρίου, η
Εκκλησία
γιορτάζει τους
τρεις
Ιεράρχες, τους
προστάτες
των
Γραμμάτων.

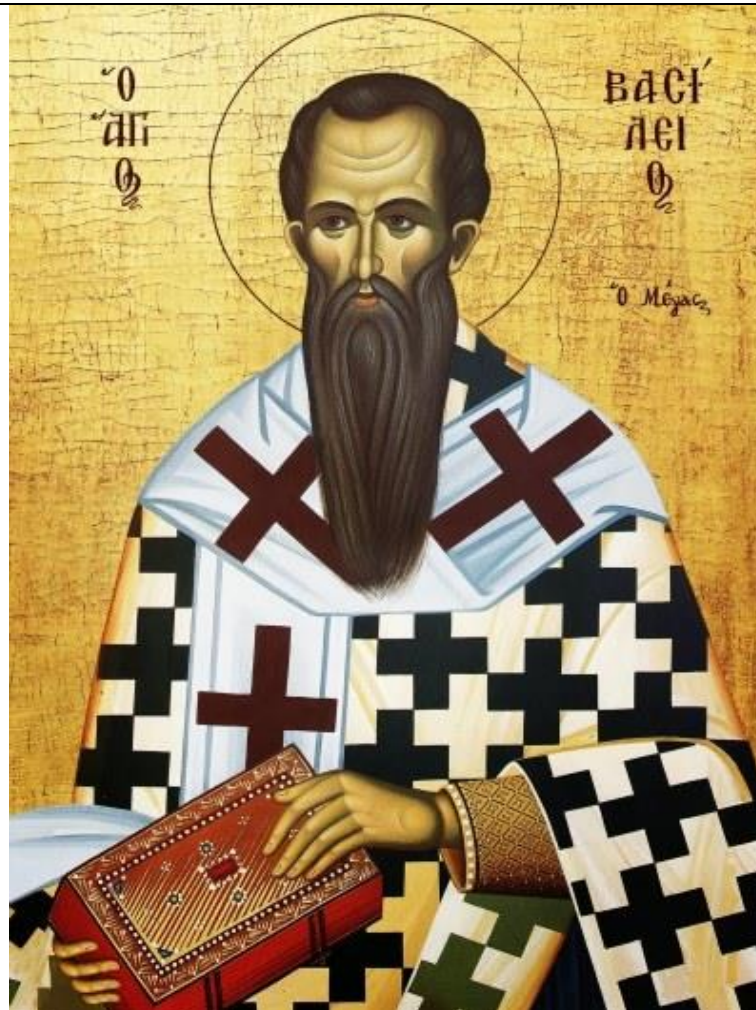

Με τον όρο Τρεις Ιεράρχες, αναφερόμαστε συνοπτικά στους τρεις επιφανείς Αγίους και θεολόγους, **Βασίλειο τον Μέγα, Ιωάννη τον Χρυσόστομο και Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό**. Για τη σοφία τους και τη χριστιανική τους ζωή, η Ορθόδοξη Εκκλησία τους ονόμασε αγίους και γιορτάζουν ο καθένας ξεχωριστά. Αλλά επειδή δημιουργήθηκε μια διαφωνία μεταξύ των χριστιανών για το ποιος από τους τρεις πρόσφερε τα περισσότερα, αποφασίστηκε και καθιερώθηκε από τα τέλη του 4ου αιώνα να υπάρχει και για τους τρεις μια κοινή γιορτή στις 30 Ιανουαρίου κάθε έτους.

Η γιορτή τους, από το 1842, λέγεται και **Γιορτή των Γραμμάτων**, γιατί και οι Τρεις Ιεράρχες ήταν Μεγάλοι Δάσκαλοι αλλά και Πατέρες της Εκκλησίας. Αγάπησαν τα ελληνικά γράμματα και ήταν προστάτες των γραμμάτων, των μαθητών και των δασκάλων.

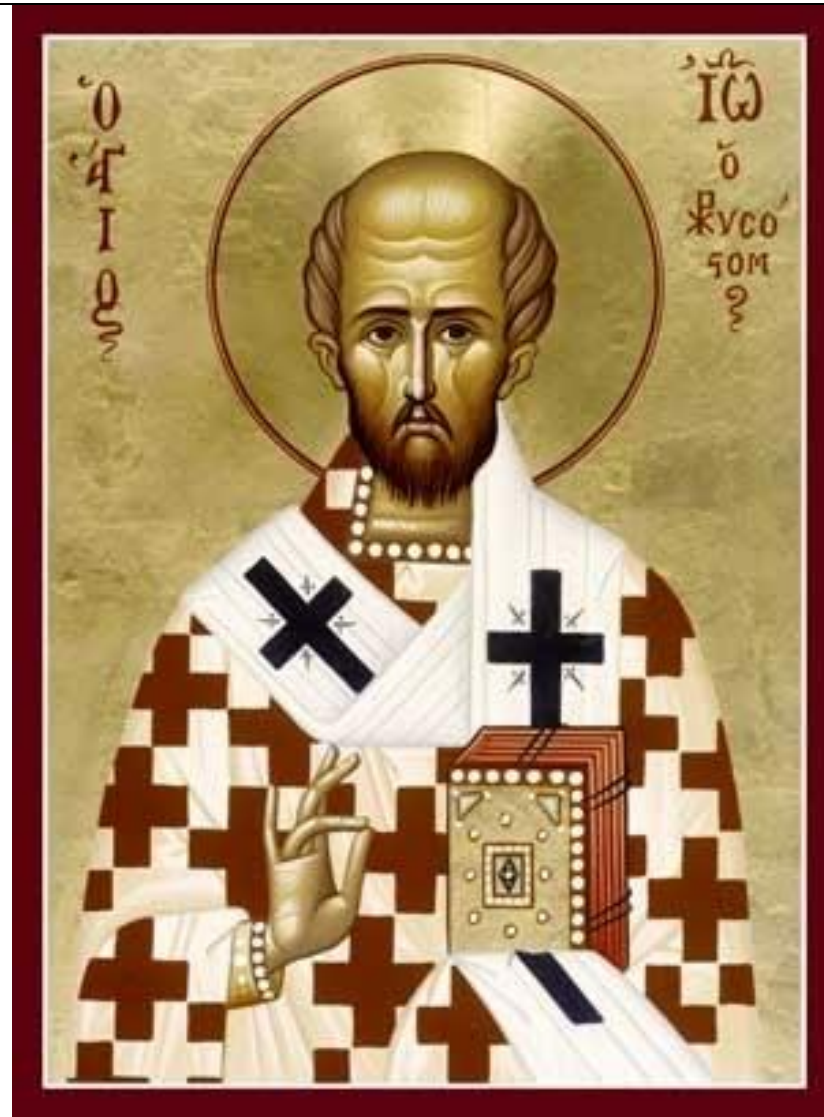
Ήταν τόση η **καλοσύνη και η φιλανθρωπία** τους, που δεν υπολόγισαν τα πλούτη και τα χρήματά τους. Όλα τα υπάρχοντά τους τα διέθεσαν για να δώσουν χαρά, φροντίδα και στήριξη στους συνανθρώπους τους. Οι Τρεις Ιεράρχες ήταν και ιεραπόστολοι. **Δίδασκαν τη Χριστιανική Θρησκεία** και το Λόγο του Θεού, γεγονός που σε συνδυασμό με τη μεγάλη τους μόρφωση, τους έφερε αντιμέτωπους και εχθρούς με βασιλιάδες και άρχοντες.

Ο **Μέγας Βασίλειος** γεννήθηκε στη Νεοκαισάρεια του Πόντου από οικογένεια χριστιανική και εύπορη. Για τα σπουδαία έργα του τον ονόμασαν «**Μέγα**». Τα πρώτα του γράμματα του τα δίδαξε ο πατέρας του. Σπούδασε γεωμετρία, αστρονομία, φιλοσοφία, ρητορική, ιατρική και γραμματική. Δώρισε στους φτωχούς και στην Εκκλησία μεγάλο μέρος. Βοηθούσε πάντα τους φτωχούς, τους πεινασμένους και τους αρρώστους. Μόλις έγινε επίσκοπος, πούλησε όλη την περιουσία του και ίδρυσε την περίφημη «**Βασιλειάδα**» που περιλάμβανε **φτωχοκομεία, νοσοκομεία, λεπροκομεία, ορφανοτροφεία και σχολεία**. Η καλοσύνη του Μεγάλου Βασιλείου έζησε στη μνήμη των ανθρώπων μέχρι σήμερα και τον περιμένουν **κάθε Πρωτοχρονιά** να έρθει και να σκορπίσει τη χαρά στις καρδιές των παιδιών.

Ο **Γρηγόριος ο Θεολόγος** γεννήθηκε στη Ναζιανζό της Καππαδοκίας από ευσεβείς και μορφωμένους γονείς. Σπούδασε **Ρητορική και Φιλοσοφία**. Αφού τέλειωσε τις σπουδές του γύρισε στην πατρίδα του, έγινε ιερέας και μετά επίσκοπος. Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο οποίος θεωρείται ένας από τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας, εκτός από πολλά συγγράμματα, **έγραψε λόγους, επιστολές και ωραία θρησκευτικά ποιήματα**. Πάνω απ' όλα όμως ήταν πραγματικός Χριστιανός. Προτού πεθάνει **χάρισε την περιουσία του στους φτωχούς**.

Ο **Ιωάννης ο Χρυσόστομος** γεννήθηκε στην Αντιόχεια. Ονομάστηκε Χρυσόστομος, γιατί κήρυξε στο λαό με σοφία και χάρη. Από το στόμα του έβγαιναν **λόγια ωραία σαν χρυσάφι**. Σπούδασε Θεολογία, Ιατρική και Ρητορική. Εργάστηκε για τη διάδοση του Χριστιανισμού σε διάφορους λαούς και **προστάτευε τους φτωχούς, ιδρύοντας πολλά φιλανθρωπικά ιδρύματα**. Από το συγγραφικό του έργο ξεχωρίζει η υπέροχη **Θεία Λειτουργία** που ακούμε **κάθε Κυριακή** στις εκκλησίες μας.

Σαν παραμύδι.....

Όλοι σήμερα στο σπίτι δεν μπορούν να πιστεψουν στα μάτια τους.

Ο Μιχαλάκης διαβάζει.

- Δε θα δεις να παίζεις σήμερα Μιχαλάκη;
ρώτισε η μητέρα.

- Θα διαβάσω πρώτα τα μαθήματά μου μανούλα.

- Δόξα σοι ο θεός! ψιθύρισε η μαμά. Αυτό είναι σωστό δαύμα.

Γιατί ποιος δεν τον ήξερε τον Μιχαλάκη! Ήταν ο απεστην φασαρία του σπιτιού. Μόλις χύριζε απ' το κολλείο, αμέσως παιζνίδι. Που μυαλό, για διάβασμα! αι βέβαια δεν ήταν καθόλου καλός μεθητής. Σήμε-
α όμως τι αλλαγή! Όλοι περίμεναν με περιέργεια
α μάδουν τι συμβαίνει, ώσπου στο τραπέζι ο Μι-
αλάκης είπε:

- Θέλετε να σας πω μια ιστορία που άκουσα σήμερα στο
κολλείο; - και βέβαια είπαν όλοι, να την ακούσουμε.

«Ήταν κάποτε τρεις μαθητές, που σαν αυτούς
εν υπήρχαν άλλοι, άρχισε να λέει ο Μιχαλάκης.

Την ώρα που έπρεπε να διαβάσουν, δεν τους

ένοιαζε αν έπαιζαν ή όχι άλλα παιδιά. Δεν τους ένοια-

ζε αν ήταν ο καιρός όμορφος και οι δρόμοι γεμάτοι

κόσμο. Μόνο τα μαθήματά τους ένοιαζαν και η

συμπέριφρά τους. Κι ήταν πάντα πρώτοι στο στο-

είο. Οι συμμαθητές τους τους θαύμαζαν και οι δάκα-

λοι τους έλεξαν πως όταν μεγαλώσουν θα γίν-

ουν επουδαίοι άνθρωποι.

Έτσι πέρασαν ένα-ένα τα εκολλεία της εποχής

ους ώσπου έγιναν για μεγάλοι και επουδαίοι.

Ο ένας ο Βασιλείος είχε μεγάλος σοφός, Πήτο-
ρας και συκτραγίας. Είχε τόσο μεγάλη αχάνη
για τους Γνωχούς, που 'έκτισε μια ολόκληρη πό-
λη δι' αυτούς γεγάτη ιδρύματα: Νοσοκομεία,
οργανοτροφεία, γηροκομεία, πτωχοκομεία και άλλα.
Αυτή την πόλη την ονόμασαν «Βασιλειάδα».
Και τον Βασιλείο για τα μεγάλα του έργα, τον έγρα-
ψαν στην ιστορία «Μέδα».

Ο δεύτερος, ο Γρηγόριος δίδασκε πάντοτε το
λόγο του Θεού. Γι' αυτό τον ονόμασαν «Θεολόγο».

Ο Τρίτος ήταν ο Ιωάννης. Μιλούσε τόσο όμορφα
τους ανθρώπους για την πίστη στο Θεό, την αρετή
και την αχάνη. Τα λόγια του έμοιαζαν με πολύτιμο
χρυσάφι. Και έτσι τον ονόμασαν «Χρυσόστομο»!

Ο Μ. Βασιλείος είχε Αρχιεπίσκοπος.

Ο Γ. ο Θεολόγος και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, έγιναν
αττιάρχες. Γι' αυτό η Εκκλησία μας τους λέει μέγα
όνομα: «Οι Τρεις Ιεράρχες».

Και οι Τρεις έμαθαν πολλά πράγματα.

1. Λαχπούσαν πολύ τους ανθρώπους όλους και τους

2. δίδασκαν ό,τι έμαθαν.

3. Έγραψαν πολλά βιβλία για να παίρνου-

3 με και μεις τη σοφία τους.

Είναι οι προστάτες μας.

4. Αυτή την ιστορία, μας είπε σήμερα η δασκά-

λα μας είπε ο Μιχαλάκης.

κι έχω τώρα τη μεγάλη απόφαση.

Να δίνω καλός μαθητής και δωστός
άνθρωπος.

Κι ο Μιχαλάκης τήρησε τα λόγια του!.....

